

משלי ט"ז-ד - כל פֿעל יְהוָה לַמַּעֲנֵהוּ וְגַם רָשָׁע לַיּוֹם רָעָה.

פירוש הגר"א [שם] - דרך ועצה טובה לאדם, איך להתנהג ולילך ברצונו יתברך. **כי לכל אדם ואדם יש לו דרך בפני עצמו לילך בו, כי אין דעתם דומה זה לזה ואין פרצופיהם דומים זה לזה, ואין טבע שני בני אדם שווה.** וכשהיו נביאים, היו הולכים אצל הנביאים (בראשית כה/כ"ב) " לדרוש את ה, "והיה הנביא אומר, על-פי משפט הנבואה, דרכו אשר יילך בה, **לפי שורש נשמתו ולפי טבע גופו.** ...ומשבטלה הנבואה, יש רוח הקודש בישראל. **ואיש - רוחו הוא יודיענו איך להתנהג.** ורוח הקודש יש לכל אדם ואדם, אך (תהלים לב ב): "(אשרי אדם לא יחשוב ה' לו עוון ואין ברוחו רמיה ... "ואין ברוחו שום דופי, אז "תוכן רוחות ה' "ו"כל דרכי איש זך בעיניו, "זוהו (משלי יט כא): (רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקום. " ... אבל אם, חס ושלום, יש בלבבו שורש קטן שפורה ראש ולענה, אז יש ברוחו רמיה, אם יהיה מתנהג על-פי רוחו, ודרכי איש זך וישר בעיניו, ויפול משמיים לארץ, עד אשר לא יוכל לקום, ויסור מדרכי ה' ומצוותיו, ולא יידע עצמו. זהו [ג']": גול אל ה' מעשיך, "כלומר, עכשיו אין לנו להלך בגדולות ובנפלאות, אך לראות שיהיו מעשינו אל ה', היינו לפי רצונו יתברך, ויכוננו מחשבותיך, **כלומר בקיום המעשים עצמם, שהם מצוות עשה, וזהירות מלא תעשה, הם ייכוננו מחשבותיך), משלי טז ד": (כי כל פעל ה' למענהו. "כלומר, שעיך רצון ה' הם התורה והמצוות, וכל מה שפעל -הכל למען ה', שהן מצוות עשה ולא תעשה, תורה שבכתב ותורה שבעל-פה.**

הראי"ה קוק אוה"ק ג' עמ' רכא - 'כל אדם צריך לדעת, שקרוי הוא לעבוד על פי אופן ההכרה וההרגשה המיוחד שלו, על פי שורש נשמתו.. אל יבלבלוהו תוכנים שוטפים אל תוכו מעולמות זרים.. גדולה ענוותנית זו מאשרת היא את האדם ומביאתו לשלמות העליונה....

הראי"ה קוק, אורות הקודש ג, עמ' רטו: "נשמה שירית"- מי שנשמתו היא שירית פיוטית, צריך הוא לדעת את תכונתו, את מאייו ותשוקותיו המיוחדות, את הלך נפשו ואת המזון הרוחני המיוחד לו, הנדרש לסיפוק חי[ו]נתו הרוחנית כאויר לנשימה, ואם גם ישתתף עם שאר בעלי כשרונות ביתר הדרישות הרוחניות, לא ישכח לעולם שהוא נתבע להיות עומד על מצבו ובסיסו הרוחני עמדה עצמית. ועל כל העובדות, השיחות, התורות, המחקרים, הפלפולים וההגיונות יזה עליהם מרוחו הטהור, האיתן, המלא שירת קודש חיה ותמימה, זריקת טהרה של זרמי אורה, הגיגי שירה, ורוממות נשמה, הכוספת תמיד לדודה גואלה, אל חי

הראי"ה קוק אורות התורה פרק ט - כל אחד צריך לעסוק בעסק שלו. במה שיש לו ע'ז הכנה. וביחוד הדבר נוהג בענייני הלימוד, ... ישנם שיצאו לתרבות רעה, מפני שבדרך למודם והשלמתם הרוחנית בגדו בתכונתם האישית המיוחדת. הרי שאחד מוכשר לדברי אגדה, ועניני ההלכה אינם לפי תכונתו להיות עסוק בהם בקביעות, ומתוך שאינו מכיר להעריך את כשרונו המיוחד הוא משתקע בעניני הלכה, כפי מנהג המורגל, והוא מרגיש בנפשו נגוד לאלה הענינים שהוא עוסק בהם, מתוך שהשתקעות בהם אינה לפי טבע כשרונו העצמי. אבל אם ה' מוצא את תפקידו וממלאו, לעסוק בקביעות באותו המקצוע שבתורה, המתאים לתכונת נפשו, אז ה' מכיר מיד שהרגשת הנגוד שבאה לו בעסקו בעניני ההלכה לא באה מצד איזה חסרון בעצמם של הלמודים הקדושים והנחוצים הללו, אלא מפני שנפשו מבקשת מקצוע אחר לקביעותה בתורה, ואז ה' נשאר נאמן באופן נעלה לקדושת התורה, ועושה חיל בתורה במקצוע השייך לו, וגם עוזר על יד אותם שידם גוברת בהלכה, להטעימם מנעם האגדה. אמנם כיון שאינו מכיר את סבת הרגשתו הנגודית בלמוד, והוא מתגבר נגד טבעו, תיכף כשנפתחים לפניו איזה דרכים של הפקר הוא מתפרץ ונעשה שונא וער לתורה ולאמונה, והולך מדחי אל דחי, ומהם יצאו מה שיצאו מבני פריצי עמנו, המתנשאים להעמיד חזון ולסמות עינו של עולם. - ובחלוק המקצועות השונים בסדרי הלמוד, לפי התכונות הנפשיות השונות, יש מי שנטיתו חזקה לחכמות מיוחדות, שגם הוא צריך ללכת לפי נטיתו הפנימית, ויקבע עתים לתורה. וזהו יעלה בידו, כי יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, וכבר נסתפקו ה"תוספות ישנים" בשלהי יומא בזה, מה שיהיה עיקר וטפל, ובכלל הדבר תלוי לפי התכונה וטבע הנפש של כל אחד ואחד.

